

Hướng dẫn giải và trả lời câu hỏi trong bài Viết bài văn biểu cảm về con người lớp 7 trang 108 Tập 2 bộ sách Chân trời sáng tạo chính xác nhất, mời các em học sinh và phụ huynh tham khảo.

Soạn Ngữ văn lớp 7 Bài: Viết bài văn biểu cảm về con người trang 108 (Chân trời sáng tạo)

*** Hướng dẫn phân tích kiểu văn bản:**

Văn bản: Người bạn yêu quý của tôi

Câu 1 (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2): Bài văn trên được viết để bộc lộ cảm xúc về điều gì?

Trả lời:

Bài viết được viết nhằm bộc lộ tình cảm với người bạn,

Câu 2 (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2): Tìm trong đoạn mở bài các câu giới thiệu về nhân vật, câu thể hiện cảm xúc của người viết đối với nhân vật.

Trả lời:

Các từ: *quý, thật là tuyệt, quý trọng, cảm động...*

Câu 3 (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2): Ở phần thân bài, người viết đã biểu lộ những cảm xúc gì dành cho nhân vật? Để làm rõ những cảm xúc ấy, người viết đã sử dụng những phương thức biểu đạt hỗ trợ nào?

Trả lời:

Ở phần thân bài, người viết đã bộc lộ tình cảm của nhân vật từ ấn tượng ban đầu không thích đến khi kết thân. Để làm rõ những cảm xúc ấy, người viết đã sử dụng phương thức biểu đạt hỗ trợ là tự sự và miêu tả.

Câu 4 (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2): Dựa vào tình cảm, suy nghĩ được bộc lộ trong bài viết, người đọc có thể cảm nhận được tình cảm, cảm xúc của người viết dành cho nhân vật không?

Trả lời:

Dựa vào tình cảm, suy nghĩ được bộc lộ trong bài viết, người đọc có thể cảm nhận được tình cảm, cảm xúc của người viết dành cho nhân vật.

Câu 5 (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2): Ở đoạn kết bài, người viết đã trình bày những nội dung gì?

Trả lời:

Ở kết bài, người viết đã khẳng định lại tình cảm, cảm xúc về đối tượng, rút ra điều đáng nhớ đối với bản thân.

Câu 6 (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2): Từ bài viết trên, em rút ra được những kinh nghiệm gì về cách viết bài văn biểu cảm về con người?

Trả lời:

- Kết hợp đa dạng thao tác tự sự miêu tả để làm rõ biểu cảm.

- Cảm xúc chân thực.

*** Hướng dẫn quy trình viết**

Đề bài (trang 108 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 2):

Viết bài văn bày tỏ cảm xúc của em về một người mà em yêu quý.

Bước 1: Chuẩn bị trước khi viết

Xác định đề tài:

Xác định nhân vật mà em sẽ viết, có thể là người thân hay bạn bè, thầy cô

Bài viết được viết nhằm mục đích gì?

⇒ Bộc lộ cảm xúc về người em yêu quý

Người đọc bài biết này có thể là ai?

⇒ Có thể là tất cả mọi người

Với mục đích và người đọc đó, em sẽ chọn nội dung và cách viết thế nào?

⇒ Nội dung rõ ràng và mạch lạc, cách viết chân thực và sâu sắc.

Thu thập tài liệu

Tư liệu liên quan đến người mà em yêu quý có thể thu thập được từ nhiều nguồn như: quan sát thực tế, kỉ niệm từng trải... Cần lưu ý chọn lọc những hình ảnh và kỉ niệm đặc biệt của em với nhân vật để làm điểm tựa bộc lộ cảm xúc.

Bước 2: Tìm ý, lập dàn ý

Tìm ý

- Ghi lại những từ ngữ thể hiện cảm xúc, tình cảm của mình về nhân vật em muốn viết và phác thảo.

- Xác định một số yếu tố miêu tả, tự sự để làm rõ tình cảm.

- Đọc lại các văn bản *Đợi mẹ, Mẹ, Một con mèo nằm ngủ trên ngực tôi* và trích đoạn lời trái tim để học hỏi cách thức biểu lộ cách thức biểu lộ cảm xúc và một số từ ngữ để dùng bộc lộ cảm xúc.

Lập dàn ý

Mở bài: Giới thiệu nhân vật và biểu lộ cảm xúc sâu sắc của người viết dành cho nhân vật.

Thân bài: Lần lượt biểu lộ những tình cảm, cảm xúc sâu sắc, chân thực của người viết thông qua việc kể, tả lại các kỉ niệm cảm động, đáng nhớ với nhân vật. Với mỗi cảm xúc cần có lí giải nguyên nhân khiến em có tình cảm, cảm xúc đó

Kết bài: khẳng định lại tình cảm, cảm xúc dành cho nhân vật, rút ra đặc điểm đáng nhớ với bản thân

Bước 3: Viết bài

Đoạn văn tham khảo:

Viết bài văn bày tỏ cảm xúc của em về một người mà em yêu quý - mẫu 1

"Những ngôi sao thức ngoài kia

Chẳng bằng mẹ đang thức vì chúng con.

Đêm nay con ngủ giấc tròn

Mẹ là ngọn gió của con suốt đời"

Cứ mỗi lần nghe những câu thơ này của nhà thơ Trần Quốc Minh vang lên, thì em lại chợt nghĩ đến người mẹ thân yêu của em. Em cảm thấy thật bất hạnh cho những ai không có mẹ, bởi vì mẹ là người dành trọn mọi sự thương yêu chăm sóc cho chúng ta. Và mẹ em chính là người như vậy đó.

Mẹ năm nay đã gần bốn mươi tuổi nhưng ai cũng nói mẹ già hơn so với tuổi, có lẽ vì gánh nặng cuộc đời chặng? Công việc của mẹ rất giản dị đó chính là làm ruộng. Sở thích của mẹ rất khác với mọi người, đó chính là làm việc. Mẹ có dáng người dong dỏng cao, nước da ngăm đen đã bị rám nắng, mái tóc của mẹ dài ngang lưng đã bị cháy nắng ngoài đồng ruộng, nắng chói để đem lại cho em một cuộc sống ấm no. Khi đi làm mẹ thường búi tóc lên, để lộ ra mấy cọng tóc xoắn trông thật

duyên dáng. Đi với mái tóc ấy chính là khuôn mặt hình trái xoan của mẹ. Vàng trán của mẹ cao rộng, có lúc nheo lại lộ vẻ suy tư. Năm tháng, thời gian đã hằn lên khuôn mặt mẹ những nếp nhăn nho nhỏ.

Nhưng thời gian cũng không thể xóa nhòa được nét dịu hiền, phúc hậu trên khuôn mặt ấy. Đôi mắt mẹ đen láy thấm đượm sự bao dung, trù mến. Người ta thường nói "Đôi mắt là cửa sổ của tâm hồn" quả là không sai. Nhìn vào đôi mắt mẹ, em có thể đoán được những suy nghĩ trong mẹ. Những lúc em làm được việc tốt đôi mắt ấy hạnh phúc như cười. Và cũng từng đỏ hoe khi mỗi lần em làm điều sai trái. Nhìn vào đôi mắt mẹ, em tự trách mình vì đã làm mẹ buồn. Cùng với đôi mắt mẹ là cặp lông mi dài và đôi chân mày lá liễu dày. Mũi mẹ cao cao, cái miệng nho nhỏ, khi cười để lộ hàm răng trắng, đều như hạt bắp.

"Bàn tay ta làm nên tất cả

Có sức người sỏi đá cũng thành cơm"

Đúng vậy! nhờ có bàn tay đầy nghị lực của mẹ đã nuôi em khôn lớn đến chùng này. Bàn tay ấy đã bị bao chai sạn, hằn những vết nứt nẻ. Bao nhiêu vết là bấy nhiêu vất vả gian lao của mẹ. Đôi bàn chân cũng vậy, nó cũng đã bị nứt nẻ. Những khi trời trở lạnh, đôi bàn chân ấy lại đau, nhức khiến mẹ phải ngâm vào nước muối. Đôi vai mẹ gầy gộc đã trở bao nhiêu là mưa nắng. Nhìn tất cả những thứ ấy em cảm thấy yêu mẹ thật nhiều, thật nhiều. Nhìn bàn tay mẹ chăm sóc từng đám lúa, luống rau, em cảm thấy mẹ yêu cây cỏ đến chùng nào. Mẹ là một người mà không thể thiếu trong gia đình. Hằng ngày, mẹ như một cô tằm với những công việc như nấu ăn, giặt giũ, dọn nhà ...thật nhanh nhẹn, gọn gàng. Dù nhà cửa có bệ bộn đến mấy, mà nếu được bàn tay siêng năng của mẹ thì sẽ trở nên gọn gàng. Vì lo cho cuộc sống của gia đình mà mẹ chẳng bao giờ rảnh rỗi cả, hết việc nhà rồi lại làm ruộng.

Mẹ là một người luôn dành trọn mọi sự yêu thương và lo toan cho em. Lúc em làm điều gì sai trái, mẹ không la mắng gì đâu mà mẹ dạy em những điều hay lẽ phải, khiến em luôn ghi nhớ trong lòng. Tuy mẹ bận rộn lắm nhưng mẹ vẫn luôn quan tâm tới công việc học hành của em. Lúc em đau ốm, mẹ là bàn tay ấm áp, che chở cho em vượt qua. Đối với mọi người trong làng xóm, mẹ rất

hòa nhã, cởi mở với họ nên ai cũng quý mến mẹ. Trong công việc, mẹ rất nhiệt tình nên mỗi lần đi dặm hay gặt lúa thì ai cũng kêu mẹ đi.

Thế đấy! Người mẹ thân yêu của em là như vậy đó, mẹ là một người rất yêu thương đứa con của mình. Em yêu mẹ lắm! Yêu mẹ rất nhiều. Em tự nhủ rằng sẽ cố gắng học tập thật giỏi để trở thành con ngoan, trò giỏi, cháu ngoan Bác Hồ, mai sau đền đáp công ơn to lớn của mẹ đã bao năm chăm lo cho em từ miếng ăn đến giấc ngủ.

"Mẹ như biển cả mênh mông

Con luôn ghi nhớ công ơn của người".

Viết bài văn bày tỏ cảm xúc của em về một người mà em yêu quý - mẫu 2

Ngay từ khi mới chào đời, người quan trọng nhất đối với em luôn là người mẹ của mình – người đã sinh ra và nuôi em lớn khôn. Vì bố thường phải đi làm xa và ít khi ở nhà nên từ lâu mẹ đã chiếm một vị trí đặc biệt trong lòng em. Càng lớn lên em càng yêu quý và trân trọng mẹ của mình.

Mẹ em năm nay đã gần 50 tuổi, đáng nhẽ ra ở tuổi này mẹ đã chuẩn bị nghỉ ngơi, tận hưởng cuộc sống. Nhưng vì hoàn cảnh, phải kiếm tiền nuôi em ăn học, mẹ vẫn làm lưng vát và mỗi ngày, điều đó khiến em rất thương mẹ. Nhiều khi em có thể thấy được sự mệt mỏi của mẹ hiện rõ trên gương mặt, em hỏi mẹ có sao không nhưng mẹ đều nói không sao. Mỗi lần như vậy đều khiến lòng em nhói đau lạ thường. Chị gái của em đã lớn, chị đã đi lấy chồng và giờ ở nhà chỉ có em với mẹ và bố. Dù vậy nhiều khi em vẫn cảm thấy rất cô đơn.

Có một lần, em bị ốm sau một chuyến đi cắm trại ở trường. Mẹ đã khuyên em là thời tiết không tốt đừng đi nhưng em nhất quyết không nghe và đã đi. Kết quả sau đợt đấy em bị ốm liệt giường một tuần liền. Bác sĩ bảo là bị sốt rét. Dù rất mệt mỏi và mê man nhưng em biết mẹ là người ở bên cạnh chăm sóc em cả tuần ấy. Mẹ nấu cơm, dỗ dành em như một đứa trẻ khiến em cười, mua đồ ăn em thích với hy vọng em mau khỏe. Khi em đã đỡ hơn, em có thể nhìn thấy gương mặt tiều tụy của mẹ, chắc hẳn mẹ đã không ngủ mấy ngày qua. Sau đợt đó, em tự nhủ lần sau sẽ nghe lời mẹ, không cứng đầu nữa và nghĩ cho mẹ nhiều hơn.

Vì bố thường xuyên không ở nhà, mẹ dường như phải quán xuyến mọi việc. Từ việc nhà cửa, chăm con đến công việc đồng áng, mẹ đều làm rất chín chu. Mọi người thường nói rằng mẹ em khéo và đảm đang trong mọi việc, nhưng chỉ có em mới hiểu mẹ đã cố gắng như thế nào. Mẹ quả là người mẹ tuyệt vời!

Đúng vậy, đối với em, mẹ là người tốt nhất thế gian, em rất yêu quý và trân trọng người mẹ của mình. Em hứa mình sẽ học thật giỏi, sau này kiếm thật nhiều tiền để mẹ khỏi phải vất vả và đem đến cho mẹ những điều tuyệt vời nhất trên đời này như những thứ mẹ đã dành cho em.

Viết bài văn bày tỏ cảm xúc của em về một người mà em yêu quý - mẫu 3

“Sinh con cơ cực lắm than.

Nuôi con khôn lớn, gian nan bội phần.

Mẹ luôn chu đáo ân cần.

Nhịn ăn nhịn mặc để phân cho con”.

Trong cả cuộc đời của mình, mẹ luôn là người bên cạnh, chăm sóc, nuôi dưỡng em nên người. Chính vì vậy, tôi rất yêu thương mẹ của mình. Mẹ vừa là mẹ, vừa như một người bạn để tôi giải bày mọi chuyện.

Trước đây, khi tôi đang tuổi mới lớn, tâm trạng thường bất ổn nên tôi thường sống khép mình lại, không muốn chia sẻ với ai cả. Mẹ luôn dẫn dò tôi mọi thứ và tôi cảm thấy điều đó rất phiền, tôi không cảm thấy vui vẻ chút nào.

Nhưng sau đó một khoảng thời gian, tôi đã thay đổi thái độ với mẹ. Tôi còn nhớ như in buổi chiều hôm đó, cũng như bao buổi chiều khác tôi đang mê man ngủ. Hình như do buổi đi chơi hôm qua tôi đã bị sốt. Mê man trong cơn sốt tôi thấy hình bóng một người phụ nữ hết đứng lại ngồi, đắp khăn, bón thuốc cho tôi uống. Thì ra đó chính là mẹ tôi. Nửa đêm tỉnh dậy tôi thấy mẹ ngồi gác trên giường nhưng khi tôi vừa tỉnh mẹ liền bật dậy hỏi xem tôi có chỗ nào không ổn không. Mẹ

ôm tôi vào lòng và thủ thỉ, mẹ nói mẹ cảm thấy tôi và mẹ có khoảng cách gì đó. Mẹ mong muốn tôi và mẹ sẽ tâm sự với nhau nhiều hơn, mẹ muốn lắng nghe những tâm sự của tôi, chia sẻ niềm vui nỗi buồn với tôi như những người bạn. Lúc đó tôi chợt nhận ra, vì sao mình luôn vui vẻ với người ngoài nhưng đối với mẹ-người mình cần yêu thương- mình lại luôn tỏ ra cau có, khó chịu trong khi những điều mẹ nói, mẹ làm đều vì muốn tốt cho chúng ta mà thôi.

Sau hôm ấy, tôi và mẹ tâm sự nhiều hơn, tôi chia sẻ cho mẹ nghe những chuyện xảy ra trên lớp, những mối quan hệ bạn bè của tôi. Thỉnh thoảng hai mẹ con còn rủ nhau đi chơi, chụp ảnh. Mẹ còn dạy tôi học bài, luôn động viên tôi cố gắng trong học tập.

Cho đến bây giờ, tôi mới thấm thía sâu sắc tình mẫu tử ruột thịt. Nhờ có mẹ mà tôi cảm thấy được yêu thương, bảo vệ. Tôi muốn nói với mẹ rằng: “Mẹ ơi, con yêu mẹ nhiều lắm!”.